

החלטת סגן הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל, תלמיד תואר ראשון בחוג לסוציולוגיה ולאנתרופולוגיה, הגיע להסכמה עם מרצה בסמינריון אותו לקח, כי יגיש 4 עבודות אישיות קצרות כדי להשלים שיעורים אותם החסיר. ביום 16.1.2010 שלח המרצה, במייל, לנקבל הערות על העבודה הראשונה אותה הגיש. כעבור דקות ספורות קיבל המרצה במייל את ההודעה הבאה מהנקבל: "היי עיוני. מצורפת תשובתו של [שם המרצה – י.ב.] לטקסט הראשון. אשמח אם תוכלי להוסיף את מה שהוא ביקש, בתוספת [טעות במקור – י.ב.] תשום אם תרצי. אני יודע, אני משקיע כאן את מיטב כספי אבל התואר הזה הוא האוורסט שלי. כוס אמק אני חייב לסיים אותו. נא היי רחמנית איתי. אני מציע שתעשי גם את השניים הנוספים כדי שזה לא יגלוש לך לתחילת המבחנים ומקסימום הוא ירצה תיקונים פה ושם. תודה תודה!!!". על פי כתב הקובלנה הנקבל קשר קשר להונות את האוניברסיטה על ידי כך שמישהו אחר יכין עבורו, תמורת תשלום, את העבודות המבוקשות כאשר אחת כבר הוגשה בפועל. במעשה האמור יש משום עבירה על סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כתב האישום המקורי כלל את עבירת התרמית (עבירה לפי סעיף 29.2 לתקנות המשמעת), אולם משהחל הטיעון לעונש, הודיעו הצדדים כי הסכימו לוותר על סעיף זה.
2. הנקבל הודה בעובדות המיוחסות לו והודה באשמה. לפיכך אני מרשיע אותו בעבירות כאמור לעיל לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) (הונאה והפרה של הוראות המתייחסות לעבודה, בהתאמה).
3. למרות שהצדדים הסכימו כי נדרשת פסילת הקורס והרחקה בפועל, הם לא הגיעו להסכמה לגבי משך ההרחקה. הקובל ביקש הרחקה בפועל של שלוש שנים ואילו ב"כ הנקבל ביקש שנעמיד את ההרחקה בפועל על תקופה של שנה וחצי בלבד.
4. החומרה היתירה בתיק זה נובעת מכך שאין המדובר במקרה יחיד וחריג, אלא בתוכנית לרכוש שלוש עבודות (לפחות), כשאחת מהן כבר הוגשה בפועל. לפיכך, בניגוד לעבודות הנקנות ברשת (כגון עבודות הנקנות באתר Ubank), לא ניתן לומר כי הדבר נעשה בגחמה של רגע ובאופן חד פעמי. עם זאת, מאחר והוסכם על הצדדים לוותר על עבירת התרמית, אין מקום לענישה בסטנדרט המחמיר של עבירת התרמית (וראו את גזר הדין בעניין ד/2007/13) ויש להסתפק בתקופות המקובלות במקרים של הונאה, חמורה ככל שתהיה. עיינתי בתקדימים הרלוונטיים ומהם עולה כי תקופת הענישה אינה עולה, על פי רוב, על שנתיים גם במקרים בהם נקשר קשר להעתקה עם גורמי חוץ וגם במקרים בהם הועתקו עבודות מתלמידים

אחרים בלא ידיעתם (ובכך סובכו אותם תלמידים מבלי משים במעשה העתקה) (ראו לדוגמה את גזרי הדין של הממונה וסגנו בעניין ד/2003/56, ד/2007/13 ואת פסק הדין של בית הדין בעניין ע/2009/3). כשלעצמי, אני סבור שזהו רף ענישה קל למדי ביחס לחומרת חלק מהמעשים המתוארים בגזרי הדין, אולם אני רואה עצמי כפוף לתקדימים ולרף הענישה המקובל. כמו כן, אין המדובר בגניבת עבודה סמינריונית או עבודה מסכמת אלא בעבודות "קטנות" יחסית בהיקפן וגם לכך ישנו משקל לקולא, לדעתי. בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה שהנקבל הודה בהזדמנות הראשונה במעשיו, והביע חרטה כנה עליהם.

5. אני גוזר אפוא את עונשו של הנקבל כדלקמן:

- א. פסילת העבודה והקורס נשואי הקובלנה.
- ב. הרחקה בפועל לתקופה של שנתיים מלאות (שנה"ל תשע"א ותשע"ב).
- ג. הרחקה על תנאי לשנה נוספת, עד סיום לימודיו של הנקבל, על כל עבירה נוספת לפי סעיפים 29.3 ו-29.4.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

ד"ר ישי בלנק
סגן הממונה על המשמעת